

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24367/2024
19.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужила АА и ББ, обе из ..., чији је пуномоћник Виолета Бојовић, адвокат из ..., против тужених Града Крагујевца, чији је законски заступник Градски јавни правобранилац и ЈКП „Шумадија“ из Крагујевца, чији је пуномоћник Горан Брдар, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужила, изјављеној против решења о трошковима парничног поступка садржаног у пресуди Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1214/24 од 07.08.2024. године, у седници одржаној 19.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужила изјављеној против решења о трошковима парничног поступка садржаног у пресуди Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1214/24 од 07.08.2024. године (став 2. и 3. изреке) као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужила изјављена против решења о трошковима парничног поступка садржаног у пресуди Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1214/24 од 07.08.2024. године (став 2. и 3. изреке)

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 9/22 од 26.02.2024. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужила па су обавезани тужени да солидарно исплате тужили АА на име накнаде нематеријалне штете услед претрпљених и будућих душевних болова услед смрти њеног оца износ од 900.000,00 динара са законском затезном каматом од 26.02.2024. године до коначне исплате, тужили ББ на име накнаде нематеријалне штете услед претрпљених и будућих душевних болова услед смрти супруга износ од 700.000,00 динара са законском затезном каматом од 26.02.2024. године као дана пресуђења до исплате, на име накнаде материјалне штете у виду трошкова сахране, изградње споменика и редовних помена износ од 492.147,66 динара са законском затезном каматом почев од 26.02.2024. године као дана пресуђења до коначне исплате (став први изреке). Одбијен је тужбени захтев тужила којим су тражиле да се обавезе тужени да им исплате и то тужили АА на име изгубљеног издржавања за период од 01.02.2016. године до 05.04.2023. године са припадајућом законском затезном каматом новчани износ од 1.894.133,87 динара а будуће на име изгубљеног издржавања почев од 06.04.2023. године па надаље износ од 22.305,10

динара сваког 1. – 5. у месецу док за то постоје разлози са законском затезном каматом почев од доспећа сваког појединачног износа до исплате, а тужилји ББ из ... као супрузи на име накнаде нематеријалне штете услед претрпљених будућих и душевних болова разлику од досуђеног износа изреком под 1. до потраживаног износа односно за износ од 900.000,00 динара са законском затезном каматом од 26.02.2024. године до исплате, на име накнаде материјалне штете у виду трошкова сахране, изградње споменика и редовних помена и разлику од досуђеног износа изреком под 1. до потраживаног износа односно износ од 114.141,00 динара са законском затезном каматом почев од 03.06.2021. године као дана пресуђења до коначне исплате (став други). Обавезани су тужени да тужиљама солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 1.261.195,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до коначне исплате (став трећи изреке).

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1214/24 од 07.08.2024. године одбијене су као неосноване жалбе тужилја и тужених Града Крагујевца и ЈКП „Шумадија“ из Крагујевца и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 9/22 од 26.02.2024. године у ставовима првом и другом (став први изреке). Преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Крагујевцу П 9/22 од 26.02.2024. године тако да гласи: „Обавезују се тужени да тужиљама на име трошкова парничног поступка исплате износ од 1.567.354,50 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до коначне исплате (став други изреке). Обавезани су тужени Град Крагујевац и ЈКП „Шумадија“ из Крагујевца да тужиљама на име трошкова жалбеног поступка исплате износ од 50.625,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до коначне исплате.

Против правноснажног решења о трошковима парничног поступка садржаног у другостепеној пресуди тужилје су благовремено изјавиле ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом одредбе члана 404. ЗПП ради уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11 ...10/23-други закон) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

У конкретном случају тужилје су изјавиле посебну ревизију против решења о трошковима садржаног у другостепеној пресуди којим је преиначено првостепено решење о трошковима поступка и одлучено да се обавезу тужени да тужиљама исплате на име трошкова поступка износ од 1.567.354,50 динара са припадајућом каматом. Решење којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка доноси се у сваком конкретном случају на основу одредаба Закона о парничном поступку којима су регулисана процесна правила одлучивања о захтевима странака за накнаду трошкова, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији нити постоји потреба за уједначавањем судске праксе.

Сходно изнетом Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 28. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и другим случајевима прописаним овим законом меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана је прописано да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев. Како је у конкретном случају ревизија изјављена против одлуке другостепеног суда којом је преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка и против одлуке другостепеног суда о трошковима жалбеног поступка, које не представљају решења против којих се ревизија може изјавити сходно члану 420. ЗПП, то је ревизија недозвољена и по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

На основу изложеног, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић